Ὁμιλία τοῦ Διδασκάλου μας τήν 8/8/1978.

Ἀδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Μιλήσαμεν στό παρελθόν γιά τό λεγόμενον διπλοῦν Αἰθερικόν καί εἴχαμε πεῖ ὅτι τό διπλοῦν αἰθερικόν εἶναι καί στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα καί στό Ψυχικόν σῶμα καί στό Νοητικό σῶμα καί εἶναι ὁ σύνδεσμος αὐτῶν τῶν σωμάτων.

Ἔχομεν δηλαδή τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, πού συνδέει τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα μέ τό Ψυχικόν σῶμα.

Ἔχομεν τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος πού συνδέει τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα μέ τό Ψυχικόν καί τό Νοητικόν σῶμα.

Καί ἔχομεν καί τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Νοητικοῦ σώματος πού συνδέει τό παχυλόν ὑλικόν μέ τό Ψυχικόν σῶμα, μέ τό Νοητικόν σῶμα καί τό Νοητόν – δέν μποροῦμεν τώρα νά τό ποῦμεν σῶμα, εἶναι μία κατάστασις ὑπέρ αἰθερικότητος, Νοῦ Ὑπερουσίας.

Τώρα θά πῆτε, πῶς τό λεγόμενον Ψυχικόν, διπλοῦν αἰθερικόν συνδέει καί τό ὑλικόν σῶμα; Ναί ἀκριβῶς κάμνει ὅλην αὐτήν τήν ἐργασίαν. Ἐνῶ τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, ἔχει μόνον τό διπλοῦν αἰθερικόν πού συνδέει τό ὑλικόν σῶμα μέ τό Ψυχικόν σῶμα, τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος εἶπα συνδέει καί τό ὑλικόν μέ τό Ψυχικόν καί τό Νοητικόν. Καί τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Νοητικοῦ σώματος συνδέει καί τό ὑλικόν μέ τό Ψυχικόν καί μέ τό Νοητικόν καί Νοητόν.

Ὥστε, ἁπλώθη τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Νοητικοῦ σώματος ὡς τό ἄκρον τῆς παχυλῆς ὕλης, ἁπλώθη καί πάλιν τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος πάλιν εἰς τό ἴδιον σημεῖον μέσα στήν παχυλήν ὕλην.

Ποιά ἀπόδειξιν ἔχομεν γι'αὐτό;

Ὑπάρχει, στόν ἐρευνητήν τῆς ἀληθείας Μύστην ἡ ἀπόδειξις, ὅτι τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ ὑλικοῦ σώματος δέν πηγαίνει πιό πέρα ἀπό τό Ψυχικόν σῶμα, ἐνῶ περικλείει καί τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος;

Βέβαια, γιά νά γίνεται πλήρης ἡ ἀποτύπωσις τῶν ἐμπειριῶν μεσον τοῦ λεγομένου ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος τῆς γηΐνης ζωῆς καί νά μεταφέρεται σάν προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις εἰς τούς ἄλλους κόσμους τούς Ψυχικούς καί τούς Νοητικούς. Διότι, ἄν δέν ἦτο ἔτσι, ὅταν θά ἀπέθνησκε τό ὑλικόν σῶμα τοῦ ἀνθρώπου δέν θά μποροῦσεν ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις Ἀνδρέας; Κώστας, Γιάννης, μιά καί ἀποβάλει τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα καί διαλύεται τό διπλοῦν αἰθερικόν ὡς γνωρίζομεν, νά ὑπάρχη μέσα στούς Ψυχικούς κόσμους σάν προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός. Διότι ὁ ἑαυτός μας, ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις μέ τόν θάνατον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος δέν ἀκρωτηριάζεται – εἶπα ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός μας –. Διότι εἰς τήν πραγματικότητα τό παχυλόν μας ὑλικό σῶμα δέν εἶναι ἑαυτός μας, εἶναι τό μέσον πού ἐκφράζουμεν τόν ἑαυτόν μας προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν μέσον τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων καί τῶν αἰσθήσεων εἰς τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον, τίποτε περισσότερον.

Ὥστε, ὁ Γιάννης, ὁ Ἀνδρέας, ἡ Μαρία ἡ Ἑλένη, μετά πού θά ἀποβάλουν τό παχυλόν ὑλικό σῶμα, λίγην ὥραν μετά πού φεύγουν ἀπό τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα καί ἡ ἐπιστήμη θά διαπιστεύση ὅτι κλινικῶς εἶναι νεκρός ὁ Ἄνθρωπος, εἶναι ἀκριβῶς ἡ Μαρία ἡ Ἑλένη ὅπως ἦταν καί προηγουμένως. Καμμία ἀπολύτως ἡ διαφορά δηλαδή, οἱ ἴδιες ἐπιδιώξεις, οἱ ἴδιες ἐπιθυμίες, ἡ ἴδια Ψυχική κατάστασις, θυμοί παρεξηγήσεις μέ ἀποτέλεσμα νά βρεθῆ εἰς τόν παράδεισόν της ἤ τήν κόλασίν της πού ἔκτισεν εἰς τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον.

Καί εἴπαμεν σ'ἕνα μάθημα ὅτι ἕνας πού πεθαίνει τό ὑλικόν του σῶμα, ὄχι πού πεθαίνει ὁ ἴδιος, δέν θά βρεθῆ σέ καμμίαν κόλασιν καί σέ κανέναν παράδεισον μεστόν ὁποῖον δέν ζεῖ καί τήν στιγμήν ἐκείνην πού ζοῦσεν μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα.

Ὥστε βρισκόμαστε ἤδη στήν κόλασίν μας ἤ τόν παράδεισόν μας πού ἐμεῖς οἱ ἴδιοι κτίζουμεν, ἐκτίσαμεν. Μποροῦμεν ὅμως καί νά χαλάσωμεν καί νά ἐπιφέρουμεν

...../2

ἀλλαγές, δέν εἶναι ἀπαραίτητον νά μένουμεν στήν κατάστασιν πού ὀνομάζομεν κόλασιν ἐπάπειρον. Καί ἕναν ἄλλο. Μέ τήν ἀποβολήν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος δέν χάνεται πλέον ἡ εὐκαιρία νά βγοῦμεν ἀπ'αὐτήν τήν κόλασιν πού ἐκτίσαμεν καθ'ὅν χρόνον ἐζούσαμεν μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, οἱ ἴδιες θά ἔλεγα εὐκαιρίες, ἀκόμα πιό πολλές πού εἴχαμεν εἰς τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον νά προοδεύσωμεν προοδεύσωμεν, τρόπος τοῦ λέγειν δηλαδή νά βγοῦμεν ἀπό τό ἄγχος μας, ἀπό τές ψευδαισθήσεις μας, ἀπό τήν κόλασιν μας, ὑπάρχουν ταυτοχρόνως καί στούς Ψυχικούς κόσμους, εἶπα λίγο περισσότερες εὐκαιρίες.

Τώρα, μιλήσαμε γιά τό διπλοῦν αἰθερικό τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος τό ὁποῖον καθ'ὅν χρόνον ζεῖ ὁ ἄνθρωπος μέσα στό παχυλόν του ὑλικόν σῶμα περικλείει καί τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καί περικλείει καί τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Νοητικοῦ σώματος μέσα του.

Κι'εἴχαμεν πεῖ ὅτι ὅταν ἀποθάνη τό ὑλικό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τό διπλοῦν αἰθερικόν σῶμα τοῦ ὑλικοῦ σώματος θά διαλυθῆ, δέν γίνεται νά μήν διαλυθῆ, ὡστόσον ὅλες οἱ ἐμπειρίες τῆς Προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ μας μεταφέρονται μέσα εἰς τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καί τό Ψυχικόν σῶμα, συναποκομίζοντας ταυτοχρόνως καί τό λέγομεν διπλοῦν αἰθερικόν μόνιμον ἄτομον, τό ὁποῖον ἐφ'ὅσον ζοῦμεν μέσα στό παχυλόν μας ὑλικόν κόσμον ἑδρεύει κάπου μέσα εἰς τόν ἐγκέφαλον.

Ὥστε τό διπλοῦν αἰθερικό ἄτομο τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος ἑδρεύει κάπου μέσα στόν ἐγκέφαλον. Τώρα τό Μόνιμον Ἄτομον ὅταν θά διαλυθῆ καί τό Ψυχικόν σῶμα, στόν λεγόμενον δεύτερον θάνατον γιά νά βρεθοῦμεν μόνον μέ τό Νοητικόν μας σῶμα στούς Νοητικούς πλέον κόσμους ποῦ ἑδρεύει; Στήν καρδίαν. Διότι ἕδρα τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καί καθ'ὅν χρόνον ζοῦμεν μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα εἶναι ἡ καρδία, ὄχι ἡ ὑλική καρδία εἶναι μιά πόμπα, τίποτε ἄλλο, ἀλλά ὁ Ἱερός δίσκος καί ἡ Ἱερά σφαῖρα γύρω ἀπό τό ὄργανον πού ὀνομάζομεν ὑλικήν καρδίαν. "Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοί τόν ΘΕΟΝ ὄψονται"δηλαδή τήν Ὑπέρ Διάνοιαν Ἐκείνην πού ὀνομάζομεν ΘΕΟΝ.

Τώρα, εἴχαμεν πεῖ ὅτι τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος πού δέν εἶναι σῶμα ἀλλά μέρος τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος χρησιμεύει σάν κρῖκος, σάν σύνδεσμος μεταξύ ὑλικοῦ σώματος καί Ψυχικοῦ σώματος. Πῶς; Πῶς χρησιμεύει σάν σύνδεσμος;

Εἴχαμεν πεῖ ὅτι τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας πού κάμνει, τό χωρίσαμεν σέ Ἀποτυπωτικόν Αἰθέρα, Αἰσθησιακόν Αἰθέρα, Κινησιακόν Αἰθέρα καί Δημιουργικόν Αἰθέρα τήν τετρακτήν λεγομένην. Ὑπάρχουν κι'ἄλλες μορφές πού δέν ἀφοροῦν τώρα τόν Μύστην ἐρευνητήν τῆς ἀληθείας εἰς τό παρόν στάδιον, τούς Διδασκάλους ἐνδιαφέρει πού θά κάμουν χρῆσιν αὐτῶν τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ, δηλαδή, ὑλοποιήσεις ἀφυλοποιήσεις καί μερικές ἄλλες ἱκανότητες τῶν Μυστῶν.

Τώρα, ποία μορφή αὐτοῦ τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ σώματος εἶναι αὐτή πού περικλείει τόν λεγόμενον θά ἔλεγα τόν λεγόμενον διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος;

Δύο ἀπ'αὐτές τές καταστάσεις. Ὁ Δημιουργικός αἰθήρ καί ὁ Ἀποτυπωτικός αἰθήρ Ὁ λεγόμενος Ἀποτυπωτικός αἰθήρ τοῦ διπλοῦ Αἰθερικοῦ περικλείει τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καί τό διπλοῦν αἰθερικόν ὅλων, τοῦ Νοητικοῦ σώματος. Καλά ὁ Κινησιακός, ὁ Αἰσθησιακός, δέν εἶναι ἀνάγκη, διότι αὐτοί εἶναι δυνάμεις τές ὁποῖες χρειάζεται τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα διά νά κινεῖται καί νά αἰσθάνεται τούς ἐρεθισμούς τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ κόσμου καί δέν εἶναι ἀπαραίτητον οἱ μορφές αὐτές τοῦ Διπλοῦ Αἰθερικοῦ νά περικλείουν τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος. Δηλαδή ἄν κρυώνουμεν ἤ ἄν δέν κρυώνουμεν πού εἶναι ὁ αἰσθησιακός αἰθήρ, ἄν περπατοῦμεν ἤ ἄν δέν περπατοῦμεν φέν ἐπηρεαζόμεθα Ψυχικά, συναισθηματικά θά ἔλεγα, ἤ Νοητικά. Αὐτό πού ἐπηρεάζει καί ἐπηρεάζεται εἶναι ὁ Ἀποτυπωτικός αἰθήρ. Τώρα τόν Κινησιακόν αἰθέρα μεταχειρίζεται ἡ Παροῦσα Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις Ἑαυτός μας ὡς καί τόν Αἰσθησιακόν αἰθέρα γιά νά κυβερνᾶ τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, καί ἔχουμεν τόν αἰσθησιακόν καί τόν Κινησιακόν αἰθέρα νά τόν χειρίζεται τόσον ἡ Παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις, κυρίως ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός μας ἐνσυνειδητα, τρόπος τοῦ λέγειν διότι δέν εἶναι ἐνσυνειδητα ἀλλά εἶναι εἰς τήν κατάστασιν πού λέγομεν ἐγρήγορσιν καί ἄς εἴμαστε κοιμισμένοι καί νά περπατοῦμεν ἤ μᾶλλον νεκροί κατά τόν ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, ὅμως λέγωμεν εἴμαστε ξύπνιοι καί μεταχειρίζεται ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις τόν Κινησιακόν αἰθέρα καί τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα.

Μπορεῖτε νά ξεχωρίσετε τόν Κινησιακόν αἰθέρα ἀπό τόν Αἰσθησιακόν αἰθέρα;

..../3

Μπορεῖτε λόγου χάριν ν'ἀποφασίζετε νά σηκωθῆτε νά περπατῆτε χωρίς νά αἰσθάνεσθε τί κάμνετε, νά αἰσθάνεσθε ὅτι πατᾶτε χαμέ ὅτι κινῆσθε χωρίς νά αἰσθάνεσθε τί κάμνετε, ὅτι κινῆσθε κάθε βῆμα σας ἔστω καί ὑποσυνείδητα μηχανικά;

Ὥστε ὁ Ἀποτυπωτικός αἰθήρ εἶναι ἀνεξάρτητος καί συνδέεται λίγο μέ τόν δημιουργικόν αἰθέρα ἀλλά πάντοτε ὁ Κινησιακός αἰθήρ συνοδεύεται ἀπό τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα.

Τώρα καί νά μήν κάμωμεν λάθος αὐτές εἶναι μορφές ἐκφράσεως τοῦ ἰδίου διπλοῦ αἰθερικοῦ διότι, κάθε μόριον, κάθε κύτταρον ὅλης πού περικλείει ἕνα διπλοῦν αἰθερικόν, τό ἄτομον ἤ τό κύτταρον πού περικλείει καί τές τέσσερεις μορφές τοῦ αἰθέρος, ἀλλά, στήν ἔκφρασιν βλέπομεν τόν Κινησιακόν καί αἰσθησιακόν αἰθέρα νά συνεργάζωνται σέ ὅτι ἀφορᾶ εἴπαμεν τό ἔργον τῆς παρούσης προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως τοῦ Γιάννη τοῦ Κώστα.

Τώρα, κάτω ἀπό τό ἔργον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Ζωοδότου. Φυσικά δέν ἀντιλαμβανόμεθα πῶς τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ χειρίζεται τόν λεγόμενον Αἰσθησιακόν καί Κινησιακόν αἰθέρα διότι δέν ἀντιλαμβανόμεθα τήν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος οὔτε αἰσθανόμεθα τούς κτύπους τῆς καρδιᾶς μας, ἐκτός ἄν προσηλωθοῦμεν καί βάλομεν τό χέρι μας πάνω στήν καρδιάν, διότι αὐτές ὅλες εἶναι ὅπως θά ἔλεγα ὑποσυνείδητες λειτουργίες τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀλλά εἶναι κίνησις. Εἶναι μιά κάποια κίνησις μέσα στό ὑλικό σῶμα τήν ὁποίαν κανονίζει στήν παχυλήν ὕλην ὁ λεγόμενος κινησιακός Αἰθήρ.

Τώρα, ἐγώ αἰσθάνομαι τήν κίνησιν πού μπορῶ νά κυβερνήσω, νά σηκωθῶ, νά περπατήσω, νά σηκώσω τό χέρι μου πάνω, νά τό κατεβάσω, νά τό ἐξασκήσω γι'αὐτήν ἤ ἐκείνην τήν ἐργασίαν, τό πόδι μου νά παίξω φούτμπωλ. Ὥστε μποροῦμεν μέσον τοῦ κινησιακοῦ αἰθέρος νά κινήσωμεν τό παχυλόν μας ὑλικόν σῶμα. Ἐντινι μέτρω αἰσθανόμεθα τό τί κάμνωμεν ἐντινί μέτρω, θέλει ἐξάσκησιν νά συμβαδίζει ὁ κινητικός μέ τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα πλήρως καί αὐτήν τήν ἐξάσκησιν πρέπει νά κάμνη ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας ἄν θέλη νά γίνη ἀπόλυτα κύριος τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ του.

Τώρα ἡμεῖς σάν Γιῶργος, σάν Μαρία, Ἑλένη ξεύρωμεν πῶς αἰσθανόμεθα ξεύρουμεν πότε θέλουμεν νά σηκωθοῦμεν νά περπατήσωμεν καί νά ἐλέγξωμεν τήν κίνησιν.

Τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, μέσα μας καί ἔξω ἀπό μάς ἀντιλαμβάνεται τό τί κάμνει; Τό πῶς χειρίζεται τόν αἰσθησιακόν καί Κινησιακόν αἰθέρα; Καί κυρίως τόν Δημιουργικόν αἰθέρα, μπορεῖ νά ἀντιληφθῆ;

Ὁ ἄνθρωπος μέ τήν λεγομένην Αὐτοεπίγνωσιν, ἀντιλαμβάνεται ὡρισμένα πράγματα καί τά γνωρίζει ἀτελῶς ἤ πληρεστέρα. Τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, αὐτή ἡ Ὑπέρ Ὀντότης καί ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἐν ἐκφράσει, διότι εἶναι Ὑπέρ Ὀντότης καί τήν εἴπαμεν τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ δυναμικά ἐν ἐκφράσει, εἶναι μαμμιά τυφλή δύναμις; Δύναμις – Νόμος – Λίτία πού μοῦ δίδει αὐτό τό ἀποτέλεσμα χωρίς νά γνωρίζη τί κάμνει; Ἤ ἔχει τήν Ὑπέρ Διάνοιαν πού ἄν τήν συγκρίνωμεν μέ τήν διάνοιαν μας ἐμᾶς σάν παρουσῶν προσωπικοτήτων εἶναι σχεδόν ἀνύπαρκτη. Διαλογίζεται μέ λίγα λόγια τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ; Μπορεῖ νά διαλογισθῆ; Μπορεῖ νά κάμη ἐνσυνείδητα χρῆσιν αὐτῆς τῆς Ὑπερουσίας πού ὀνομάζομεν Νοῦ καί νά τήν μορφοποιήση, λίότι κάποιος πρέπει νά τήν μορφοποιήση, σέ παχυλήν ὕλην, σέ παχυλήν αἰθερικήν, σέ Ψυχικήν ὕλην, διπλοῦν Αἰθερικόν Νοητικόν σῶμα, κάποιος πρέπει νά τήν μορφοποιήση, δέν μπορεῖ νά γίνη καμμία ἐργασία ἄν δέν ὑπάρχει τό μέσον πού θά γίνη ἡ ἐργασία καί ὁ ἐργαζόμενος Νοῦς. Μπορεῖ νά γίνη καμμία ἐργασία; Σύμπτωσις; Τόσον πανσοφη σύμπτωσις μέσα στά σύμπαντα δηλαδή; Τάξις μέσα εἰς τό χάος; Δέν γίνεται.

Ὥστε μποροῦμεν αὐτήν τήν ὀντότητα μή προσωποιουμένη πού ὀνομάζομεν ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ Πανσυμπαντικό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ πού εἶναι καί μαζύ μας, νά τήν ποῦμεν Ὑπέρ Διάνοιαν καί Ὑπέρ Συνείδησιν. Καί θά μοῦ πῆτε δηλαδή, καί ποιά ἀπόδειξις ἄν ἔχομεν, ναί μιά δύναμις μέσα μας, κινεῖ τό αἷμα, μοῦ εἶπες ὅτι ὑπάρχει ὁ Δημιουργικός αἰθήρ, ναί δέν μπορῶ νά ἀρνηθῶ ὅτι ὑπάρχει ὁ δημιουργικός αἰθήρ μιά καί δημιουργοῦνται μέσα μου διαρκῶς ἄτομα, κύτταρα, ἄλλα ἀποβάλλονται, ἄλλα δημιουργοῦν ὄργανα δέν μπορῶ οὔτε νά ἀρνηθῶ τήν Πανσοφίαν τῆς Δημιουργίας ἄν μελετήσω τό παχυλόν μου ὑλικό σῶμα πῶς ἐργάζεται τήν σοφίαν πού ἔκαμε τό μάτι, νά βλέπη, νά δέχεται τούς κραδασμούς καί νά τούς ἑρμηνεύη, αὐτούς τούς αἰθέρινους κραδασμούς πού λέγω φῶς καί νά τούς ἑρμηνεύη, ἐπομένως

...../4

κάποιος κτίζει. Ποῖος ἔκτισε τό ὑλικό σῶμα, ἡ σύμπτωσις, ἡ σύνθεσις καί ἡ σύνδεσις τυχαῖα τῶν ἀτόμων καί τῶν στοιχείων; Τίποτε πιό ἀνόητον.

Καί τώρα ἐρωτῶ αὐτό πού ὀνομάζω ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, τήν Πανσυμπαντικήν Ὑπερσυνείδησιν, ἔτσι θά τήν χαρακτηρίσω προικισμένην ἤ μᾶλλον ἔχουσαν φύσιν της καί μίανΑὐτοεπιγνωσιακήν Κατάστασιν πού δέν τήν γνωρίζω ἐγώ μέ ὅτι γνωρίζω σάν Αὐτοεπίγνωσιν τοῦ ἑαυτοῦ μου τόσον ὡς παρούσης Προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως Μονίμου ἤ Ψυχῆς, εἶναι κάτι ξέχωρον, Φῶς μέ ἄλλο χρῶμα θά τό ἔλεγα, πιό ἔντονο ἴσως, ἀλλά τώρα ποιάν ἀπόδειξιν ἔχω ὅτι αὐτή ἡ Ὑπερσυνείδησις πού ὀνομάζεται ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί πού ἡ Ὀρθόδοξος ἐκκλησία τί λέγει; Καί εἰς τό ΠΝΕΥΜΑ, τό ΑΓΙΟΝ τό Κύριον, πού ἔχει τήν Κυριότητα, τό Ζωοποιόν. Διαλογίζεται; Τώρα, εἶναι ἀνόητον νά πιστέψωμεν ὅτι αὐτός τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, δηλαδή, πού ἔπλασε τά μάτια μας νά βλέπωμεν δέν βλέπει. Αὐτός πού ἔπλασε τά φτιά μας πού ἔπλασε τούς κραδασμούς πού ὀνομάζω ἤχους καί νά ἀκούω δέν ἀκούει. Καί αὐτός πού ἔπλασε τόν ὑλικόν ἐγκέφαλον γιά νά ἐκφράζω τόν ἑαυτόν μου σάν ἀντίληψιν δέν ἀντιλαμβάνεται. Σκεφθῆτε το νά δοῦμεν, εἶναι δυνατόν; Πῶς θά μποροῦσε νά μέ προικίση μέ τήν ὅρασιν χωρίς νά βλέπη;

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐδημιούργήθησαν οἱ ὀφθαλμοί καί βλέπω, δηλαδή ἕναν ὄργανον νά ἐξυπηρετήση ἕναν ὁρισμένον σκοπόν. Μά αὐτόν τόν σκοπόν Ἐκεῖνος πού ἔκαμεν τό ὄργανον δέν τόν γνωρίζει;

Τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ἡ Ἐκκλησία μας τό λέγει τόν μεγάλον ὀφθαλμόν πού βλέπει τά πάντα, νοεῖ τά πάντα, ἀκούει τά πάντα. Καί ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

Καί ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ πού εἴπαμεν, Ἐκεῖνος τί εἶναι πάλιν; Τόν λέγομεν Πανσυμπαντικόν ΛΟΓΟΝ. Ποῖα εἶναι ἡ φύσις ΤΟΥ μέσα μας, μέσα μας εἶναι καί τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ εἴπαμεν ὁ παντοχοῦ παρών καί τά πάντα πληρών. Καί αὐτός πού κυβερνᾶ τά διπλά αἰθερικά κυρίως σάν Δημιουργικόν Αἰθέρα, σᾶς λέγω καί Ἀποτυπωτικόν καί Αἰσθησιακόν καί Κινησιακόν, Κινησιακόν; Μήπως ἐμεῖς κάμνομεν τήν καρδιάν νά κτυπᾶ καί ὄχι Ἐκεῖνος, τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Ἐμεῖς κάμνομεν τό αἷμα νά κυκλοφορῆ τά διάφορα ὄργανα τοῦ ὀργανισμοῦ μας, ἐμεῖς κάμνομεν τόν μεταβολισμόν μέσα μας; Τόσες ἐργασίες γιά νά εἶναι πλήρες ἐκεῖνο τό σύστημα τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς μέσα στόν ὑλικόν κόσμον;

Ναί ἀλλά καί ὁ Εὐαγγελιστής μᾶς λέγει, ὅτι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ὁ Πανσυμπαντικός ΛΟΓΟΣ πού ἡ πληρεστάτη ἀκτινοβολία ΤΟΥ ἦταν εἰς τόν ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ἄνθρωπον; τόν τέλειον Ἄνθρωπον καί Τέλειον Ἄνθρωπον καί τέλειον ΘΕΟΝ, ὅταν τόν ἐρώτησαν γιά τόν ΧΡΙΣΤΟΝ ἀπό τήν ἀρχήν πού ἔκαμεν τό Εὐαγγέλιον ἔθεσε τά πράγματα στήν θέσιν τους.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ ΛΟΓΟΣ καί ὁ ΛΟΓΟΣ ἦν πρός τόν ΘΕΟΝ καί ΘΕΟΣ ἦν ὁ ΛΟΓΟΣ. Καί στά προηγούμενα μας μαθήματα εἴπαμεν ἀρχή εἶναι ἀπό τό Ἄρχω καί ὄχι ἀρχίζω. Καί μετά λέγει, εἶναι τό Φῶς τό φωτίζον πάντα Ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον. Τό Φῶς τό φωτίζον, πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον. Ὥστε ὁ Πανσυμπαντικός ΛΟΓΟΣ μέσα μας μᾶς δίδει τήν λογικήν, μᾶς δίδει τήν ἱκανότητα τοῦ σκέπτεσθαι, τήν ἱκανότητα τοῦ Ὀρθολογίζεσθαι καί ἀντιλαμβάνεσθαι.

Ὥστε στήν παρούσα προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν, πιό κοντά εἶναι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ πού κατ'ἀρχήν μέσον τοῦ λεγομένου Ἀποτυπωτικοῦ Αἰθέρος, κυρίως, καί Δημιουργικοῦ Αἰθέρος τήν κάμνει νά ἐκδηλώνεται μεστό ὑλικόν σῶμα, ἐνῶ τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ κτίζει μέσα στό ὑλικό σῶμα γιά νά κατοικήση μέσα ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός μας.

Ὥστε, μέσα μας οἰκεῖ Λογοϊκά, κυρίως, ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καί Ἁγιοπνευματικά, δηλαδή, δυναμικά τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Τώρα, συνεργάζονται; συμπλέκονται τά ἔργα των; ἤ ὁ καθένας ἔχει ἕνα ξεχωριστόν ἔργον;

Ἀσφαλῶς συνεργάζονται, μέσα στό φαινόμενον τῆς Ζωῆς τόσον ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ὅσον καί τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ εἶναι συνδημιουργοί ἀλλά, βλέπω ἔντονα μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα στήν ἐργασίαν τοῦ ὑλικοῦ σώματος πάνσοφα ἀλλά πιό ἔντονα τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί ἐμᾶς τήν προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν μας πιό ἔντονα τόν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ.

Φυσικά χρειάζεται πολύς διαλογισμός καί πολλή ἐνδοσκόπησις ἔρευνα καί πολλά πολλά θά ἔλεγα γυμνάσματα τοῦ ἑαυτοῦ μας προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως νά γνωρίσωμεν τόν

...../5

κινησιακόν, αἰσθησιακόν αἰθέρα κατ'ἀρχήν γιά νά μᾶς δοθῆ ἡ Χάρις τοῦ Δημιουργικοῦ Αἰθέρος καί, τοῦ Λογοϊκοῦ Αἰσθησιακοῦ Αἰθέρος ὡς καί τοῦ Λογοϊκοῦ 'Αποτυπωτικοῦ Αἰθέρος, – αὐτό τό ὀνομάζομεν Χριστοενοαισθησία – αὐτό τό ὀνομάζομεν νά εἰσέρχεται ὁ Μύστης μέσα στήν κοσμικήν συνείδησιν. Τό ἴδιο γιά νά μποῦμεν μέσον τῶν γυμνασμάτων, μέσον τῆς ἐνδυσκοπήσεως διά τοῦ ὑλικοῦ σώματος τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ ὑλικοῦ σώματος, νά εἰσέλθωμεν μέσα στήν ΑΓΙΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ Κατάστασιν, κυρίως τώρα, τόν Δημιουργικόν αἰθέρα. Αἰσθησιακόν αἰθέρα; Δέν εἶναι τόσον εὔκολον νά μποῦμεν μέσα στόν Κοσμικόν Αἰσθησιακόν αἰθέρα καί οὔτε καί εἶναι ἀνάγκη. Διότι γιά νά μποῦμεν μέσα στόνλεγόμενον Κοσμικόν Αἰσθησιακόν Αἰθέρα, σημαίνει νά συντονιζόμεθα μέ ὅλες τές τάξεις τές 'Αγιοπνευματικές, δηλαδή μέσον τοῦ συντονισμοῦ νά μποροῦμεν νά γνωρίσωμεν ὅλων τῶν εἰδῶν τούς 'Αγγέλους καί τούς 'Αρχαγγέλους.

Φυσικά αὐτό εἶναι κατορθωτόν καί ἐπιθυμητόν ὄχι ἀναγκαῖον. Πιό πολύ ἀναγκαῖον γιά τήν παρούσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν μας, τώρα στό παρόν στάδιον, εἶναι νά μπορέσωμεν νά γίνωμεν κύριοι τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ σάν κυρίως αἰσθησιακοῦ καί κινησιακοῦ αἰθέρος καί νά συντονισθοῦμεν μέ τό ἔργον τῆς χρήσεως τοῦ κινησιακοῦ καί αἰσθησιακοῦ αἰθέρος ὑπό τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ γιά νά γνωρίσωμεν καί ΕΚΕΙΝΟΝ.

Καί μετά, μέσον τοῦ 'Αποτυπωτικοῦ Αἰθέρος νά συντονισθοῦμεν μέ τήν Λογοϊκήν Κατάστασιν, τόν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ, διότι ΕΚΕΙΝΟΣ μᾶς χρειάζεται γιά τήν ἀνάπτυξιν τῆς παρούσης προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ μας καί τήν ἀντίληψιν τοῦ ὅτι εἴμεθα μιά ἀνεξάρτητη Θεία Μονάς πού ποτέ δέν ἐγεννήθη, ποτέ δέν θά πεθάνη. Εἴμεθα, ἄλλο τό τί εἴμεθα ἄλλο τό ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι εἴμεθα σάν ἄνθρωποι. Προσέξετε τήν λεπτομέρειαν.

Καλά, καί ποῖο τό κέρδος; εἴτε τῆς μίας ἐργασίας τῆς 'Αγιοπνευματικῆς ἤ τῆς Λογοϊκῆς, ποῖο τό κέρδος;

Καλά, ἀπέκτησα ἱκανότητες πάνω στόν κινησιακόν αἰθέρα αἰσθησιακόν αἰθέρα καί Δημιουργικόν αἰθέρα, πάντως μέσον τοῦ 'Αποτυπωτικοῦ αἰθέρος. Ὁ ἀποτυπωτικός αἰθήρ εἶναι νά χειριζώμεθα τόν Νοῦ σ'ὅλα τά στάδιά του, μέσον τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Νοητικοῦ σώματος, τοῦ Ψυχικοῦ καί τοῦ ὑλικοῦ καί νά τόν μορφοποιῶ σέ Νοητικά εἴδωλα. Νά κλείω τά μάτια μου καί νά βλέπω αὐτό καί ἐκεῖνο, ἤ νά ἀντιλαμβάνωμαι αὐτό καί ἐκεῖνο μέσον τοῦ διαλογισμοῦ. Αὐτό εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ λεγομένου 'Αποτυπωτικοῦ Αἰθέρος.

Ποιό εἶναι τό κέρδος μου;

Τώρα, ζοῦμεν μέσα σ'ἕνα παχυλόν ὑλικόν σῶμα καί περιμέναμεν ὅλα ἀπό τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, δηλαδή ἐμεῖς τί χρῆσιν κάμνομεν τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος; Νά σηκωθοῦμεν νά περπατοῦμεν ἤ νά μάθωμεν νά κάμνωμεν αὐτό ἤ ἐκεῖνο τό ἔργον, νά κινοῦμεν λίγο τά χέρια καί τίποτε ἄλλο; Τί ἄλλο; Ποιάν ἄλλην ἐργασίαν κάμνει μέσον τοῦ ὑλικοῦ του σώματος, τοῦ 'Αποτυπωτικοῦ καί Αἰσθησιακοῦ Αἰθέρος ὁ "Ανθρωπος καθημερινά;

Καί θά ἔλεγα ὅτι τά 9/10 τῆς ἐργασίας τοῦ Κινησιακοῦ και Αἰσθησιακοῦ Αἰθέρος τήν κάμνει τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Μεγάλωμα κάθε μιᾶς τρίχας μέ μαθηματικήν ἀκρίβειαν καί ὅλες οἱ τρίχες μας εἶναι ἠριθμημένες, κάθε κύτταρο, μέσα σέ κάθε κύτταρο, κάθε ἄτομο, κάθε ὄργανο, ἐργάζεται νά διορθώση τές βλάβες, τές βλάβες πού συνήθως ἐμεῖς εἴμεθα ὑπεύθυνοι γι'αὐτές τές βλάβες, ἐμεῖς προκαλοῦμεν μέσα στό παχυλόν μας ὑλικό σῶμα.

Ποιά ἀπόδειξις δηλαδή θά μοῦ πῆτε, ὅτι διορθώνη αὐτές τές βλάβες; Αὐτή ἡ ὑπέρ ὀντότης πού τήν λέγεις ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Δέν ἔχει σημασίαν, σημασίαν ἔχει εἶναι, ὑπάρχει αὐτή ἡ 'Οντότης καί κάμνει αὐτά ὅλα;

Βέβαια, ὅταν ἀνοίξω μιά πληγή πάνω σας μ'ἕνα αἰχμηρό ἀντικείμενο, δέν θά ἐπουλωθῆ, νοουμένω ὅτι φροντίζω νά μήν μολυνθῆ μέ μικρόβια ἀπ'ἔξω. Καί πάλιν ἐκεῖνο ἄλλα τείνουν νά πᾶν νά σκοτώσουν αὐτά τά μικρόβια γιατί, ποιές τά καθοδηγεῖ νά πᾶν καί μέσον τῆς θυσίας, νά θυσιασθοῦν καί νά σκοτωθοῦν γιά νά σκοτώσουν τά μικρόβια. Σήμερα ἡ 'Ορθόδοξος 'Επιστήμη τό ἀπέδειξε αὐτήν τήν Πάνσοφην ἐργασίαν μέσα στό παχυλόν μας ὑλικό σῶμα. Καί γιατί δηλαδή ἄλλος κάποιος ἄλλος πού οὔτε κἄν ἀναγνωρίζομεν τήν "Υπαρξίν ΤΟΥ νά τά κάμη αὐτά γιά μᾶς;

Στόν διαλογισμόν καί τήν ἐνδοσκόπησιν θά δῆτε ὅτι ὑπάρχουν μυριάδες ἐργασίες μέσα στό ὑλικό σῶμα πού ἀκόμα ἡ 'Ορθόδοξος 'Επιστήμη δέν ἔχει ἀνακαλύψει. Μήπως ἡ

..../6

Ὀρθόδοξος Ἐπιστήμη ἔχει καλύψει τήν λειτουργίαν τῶν ἀδένων; Λειτουργοῦν ἐκεῖ, θαυμάσια ὡραῖα πολύ ὡραῖα. Τῶν διαφόρων ὑγρῶν μέσα στό ὑλικό σῶμα, τῶν ὑγρῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ μέσα; Καί ἄλλων καί ἄλλων καταστάσεων. Τί εἶπα, εἶπα ὅτι τό 1/10 τῆς χρήσεως τοῦ κινησιακοῦ καί αἰσθησιακοῦ αἰθέρος μέσα στό ὑλικό μας σῶμα κάμνομεν ἐμεῖς ἐνσυνείδητα. Λάθος τό 1/100 ἴσως. Τά ἄλλα ὅλα γιά νά ζοῦμεν, γιά νά συντηρῆται τό ὑλικό σῶμα ποιός τά κάμνει; Εἴπαμεν τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ μέσα μας δυναμικά καί Ἁγιοπνευματικά.

Ὅμως ποιός εἶναι ὁ σκοπός τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας; Νά γίνη κύριος τοῦ οἴκου του. Καί ὁ οἶκος μας πρός τό παρόν εἶναι τό ὑλικόν μας σῶμα καί τά διπλά αἰθερικά καί τό Ψυχικόν καί Νοητικόν σῶμα εἶναι ὁ οἶκος μας, πρέπει νά γίνωμεν κύριοι τοῦ οἴκου μας, τέλος πάντων, νά ξεύρωμεν τί γίνεται μέσα στό ὑλικόν μας σῶμα. Νά γίνεται μία βλάβη καί θά πρέπη νά μᾶς δίδη μέσον τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ δηλαδή τοῦ πόνου, τήν ἐντύπωσιν ὅτι ἐδῶ κάτι δέν πάει καλά. Ποῖος μᾶς προειδοποιεῖ μέσον τοῦ πόνου ὅτι κάπου ἐδῶ διότι δέν πάει καλά; Ἀσφαλῶς τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ; Καί ὁ Μύστης μέ τόν καιρόν νά ἔλθη ἐνσυνείδητα σέ ἐπαφήν μέ αὐτήν τήν Ὑπέρ Διάνοιαν πού τόν ἀγαπᾶ καί ἐργάζεται διαρκῶς γι' αὐτόν μέσα στό ὑλικόν του σῶμα.

Ὥστε ἡ πρώτη μας ἐπαφή θά εἶναι πρῶτα μέ τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί ἀργότερα μέ τόν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ μέσον τῆς λεγομένης παρούσης προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ μας. Ἀλλά ἡ παρούσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός σας μέσον τῆς ἐνδοσκοπήσεως ἐντός τοῦ ὑλικοῦ σώματος θά γνωρίση τές λειτουργίες τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καί θά ἔλθη ἐνσυνείδητα σέ ἐπαφήν.

Ἐνδοσκόπησις τώρα. Μιλήσαμεν γιά ἐνδοσκόπησιν, μά αὐτή εἶναι ἡ ἐνδοσκόπησις μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, εἶναι τό πρῶτον στάδιον τῆς ἐνδοσκοπήσεως. Θά τό ἐξαντλήσωμεν φυσικά μέσα σ' αὐτόν τόν χρόνον μέσον τῶν γυμνασμάτων καί μέσον φυσικά τῶν γυμνασμάτων.

Ὅταν λέγωμεν ὅμως ἐνδοσκόπησις δέν εἶναι αὐτό καί μόνον, διότι, μετά θά ἀρχίσωμεν τήν ἐνδοσκόπησιν μέσα στήν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν μας πού δέν εἶναι τό ὑλικόν μας σῶμα τώρα, εἶναι τό δεύτερον σκαλοπάτι. Θά ἀρχίσωμεν τήν ἐνδοσκόπησιν σέ λιγότερον συγκεκριμμένα μέρη. Φυσικά τό νά συγκεντρωθῶ πάνω στόν Ἱερόν Δίσκον ἤ κοντά στόν ὀμφαλόν, τήν καρδίαν καί νά ἀρχίσωμεν, τήν κίνησιν τήν κανονικήν κλπ. εἴμαστε σέ κάτι συγκεκριμένον, εἴμαστε μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα. Ὅταν ἀρχίσωμεν ὅμως τήν ἔρευναν καί τήν ἐνδοσκόπησιν μέσα στήν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν μας, ἡμεῖς σάν προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός, εἴμεθα σέ πιό ἀφηρεμένην κατάστασιν, ἀλλά, πιό ἐξυπηρετικήν γιά νά γνωρίσωμεν τόν ἑαυτόν μας διότι ὁ ἑαυτός μας εἶπα προηγουμένως, δέν εἶναι τό ὑλικόν μας σῶμα ἀλλά ὁ οἶκος μας τό ὑλικό σῶμα πού ἀργά ἤ γρήγορα θά τό ἀποτινάξωμεν, θά τό ἀφήσωμεν πίσω, χωρίς εἶπα ἐμεῖς, νά χάσωμεν τίποτε σάν Χρῖστος, Ἑλένη, Γιῶργος, Ἀνδρέας. Ἐμεῖς θά βρεθοῦμεν στόν Ψυχικόν κόσμον ἀκριβῶς ὅπως εἴμαστε προηγουμένως πρίν νά βγοῦμεν ἀπό τό ὑλικόν μας σῶμα, ἀκριβῶς ὅπως βγαίνουμεν καί μπαίνομεν εἰς ἕνα ζωντανόν ὄνειρον. Ἡμεῖς εἴμεθα, δέν ἀλλάζουμεν διότι βγήκαμεν ἀπό τό ὑλικόν μας σῶμα, προσέξετε τήν λεπτομέρειαν αὐτήν.

Ὥστε τώρα θά ἀρχίσωμεν τήν ἐνδοσκόπησιν μέσα στήν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν, ἡμεῖς σάν παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός ὑπό τήν καθοδήγησιν τῆς Μονίμου προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ μας πού εἶναι ἡ κατωτάτη ἔκφρασις τοῦ ἑαυτοῦ μας Ψυχῆς Αὐτοεπιγνώσεως.

Τώρα, γιά νά ἐρευνήσωμεν μέσον τῆς ἐνδοσκοπήσεως μέσα στό ὑλικόν μας σῶμα καί νά ἀποκτήσωμεν ὅλες τές Ἁγιοπνευματικές δυνάμεις πού χρειαζόμεθα τά γυμνάσματά μας θά εἶναι μέσον τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος καί κινησιακοῦ αἰθέρος καί κατά προέκτασιν μᾶς προστίθεται ὁ Δημιουργικός αἰθήρ. Ἀσφαλῶς θά κάμωμεν καί χρῆσιν τοῦ Ἀποτυπωτικοῦ Αἰθέρος, σάν διαλογισμοῦ ἀλλά δέν ἔχει τόν κύριον ρόλον ὁ ἀποτυπωτικός αἰθήρ, τόν κύριον ρόλον τόν ἔχει ὁ κινησιακός καί αἰσθησιακός αἰθήρ, τώρα γιά νά ἀποκτήσωμεν δυνάμεις Ἁγιοπνευματικές μέσα στό ὑλικό μας σῶμα, σ' αὐτήν τήν μορφήν τῆς ἐνδοσκοπήσεως.

..../7

Όταν όμως θά άρχίσωμεν τήν ένδοσκόπησιν μέσα στήν παρούσαν προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν θά δοῦμεν ὅτι, ὁ αἰσθησιακός αἰθήρ πού θά κάμωμεν χρῆσιν δέν εἶναι τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος ἀλλά τοῦ Ψυχικοῦ σώματος. Καί ὁ Κινησιακός αἰθήρ δέν εἶναι μέσα στό παχυλόν μας ὑλικό σῶμα, ἀλλά μέσα στό ὑποσυνείδητο μνήμη, ἐντός τοῦ εἰδώλου μας.

Ὥστε τώρα θά κάμωμεν χρῆσιν τοῦ κινησιακοῦ καί αἰσθησιακοῦ αἰθέρος. Κινησιακοῦ, κίνησιν τώρα μέσα στόν χρόνον ὄχι μέσα στόν χῶρον: Διότι, ἐφ'ὅσον ἐκινούμουν μέσα στό ὑλικόν μου σῶμα; νά κινῶ τά λεγόμενα κέντρα δίσκους, εἶπα, ἦτο χῶρος.

Τώρα στήν ἐνδοσκόπησιν μέσα στήν προσωπικότητά μας θά κάμω χρῆσιν τοῦ κινησιακοῦ αἰθέρος, κίνησιν μέσα στόν Χρόνον μελετῶντας γεγονότα, ἀνασύροντας ἀπό τό ὑποσυνείδητο γεγονότα καί πέρνοντες ἐμπειρίες. Εἶναι δυσκολώτερον αὐτό. Ἀλλά τώρα κυρίως μέσον τοῦ κινησιακοῦ καί Αἰσθησιακοῦ αἰθέρος, τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα θά προσπαθήσωμεν νά τόν σιγήσωμεν, διότι βλέποντας μέσα στό ὑποσυνείδητον γεγονότα θά ἀρχίση νά δονῆται ὁ αἰσθησιακός αἰθήρ καί τό Ψυχικόν σῶμα, - αὐτό εἶναι ἐμπόδιον. Θά πρέπη νά σιγήσωμεν τώρα τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καί νά μελετήσωμεν τά γεγονότα ἀνηπερέαστοι. Ἀνασύροντας ἀπό τό ὑποσυνείδητόν μας γεγονότα καί κάμνοντας χρῆσιν τοῦ κινησιακοῦ αἰθέρος μέσα στόν Χρόνον μέ τό ἀνασύρωμεν δέν πρέπει νά ἐπιτρέψωμεν ἐκεῖνες τές δονήσεις τές συναισθηματικές δονήσεις πού εἴχαμεν τήν ὥραν πού ἐλάμβαναν χώραν τά γεγονότα, διότι τότε δέν θά μπορήσω νά κάμω χρῆσιν τοῦ Νοῦ λογικῆς διαλογισμοῦ, θά μέ ἐπηρεάζουν οἱ δονήσεις ἤ οἱ λεγόμενες συναισθηματικές, δέν ξέρω ἄν εἶναι ὁ σωστός τρόπος πού τό λέγω. Ἐπομένως εἰς τήν ἐνδοσκόπησιν μέσα στήν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν μας πρέπει νά σιγήσωμεν ὅσον μποροῦμεν τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα τοῦ Ψυχικοῦ σώματος. Δέν ἔχομεν καμμίαν σχέσιν φυσικά μέ τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα τοῦ ὑλικοῦ σώματος, πού θά καθίσωμεν σ'ἕναν τόπον πού δέν χρειάζεται καμμία κίνησις οὔτε καί νά αἰσθανώμαστε κἄν τό παχυλόν μας ὑλικό σῶμα. Δέν θά τό αἰσθανώμαστε γιατί τήν ὥραν τοῦ διαλογισμοῦ νά ἔχωμεν κρύο γύρω καί νά μήν τό ἀντιληφθοῦμεν καί μόλις τελειώσωμεν τόν διαλογισμόν θά νοιώσωμεν ὅτι κρυώνωμεν πιό πολύ.

Ἐπομένως θά σιγήσωμεν τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος.

Ὥστε στήν ἐνδοσκόπησιν λέγω μέσα στήν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν μας πού εἶναι καί ἡ σπουδαιοτέρα θά κάμω χρῆσιν τοῦ κινησιακοῦ αἰθέρος μέσα στόν Χρόνον ἤ τόν χῶρον, τόν Χῶρον σάν ἔννοια. Τοῦ Δημιουργικοῦ αἰθέρος, ἐλάχιστα δέν χρειάζεται ἐκτός ἄν ἀπό τήν θέσιν πού βρίσκομεν θελήσω νά κάμω ὡρισμένα φαινόμενα νά διορθώσω ὡρισμένες καταστάσεις μέσον τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ ὑλικοῦ σώματος καί νά προεκταθῶ.

Ἐπομένως μιά καί εἶμαι κύριος τοῦ κινησιακοῦ καί αἰσθησιακοῦ αἰθέρος τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ μπορῶ νά προεκταθῶ, ἀλλά στήν πραγματικήν ἐνδοσκόπησιν γιά νά πάρω ἐμπειρίαν τῶν πράξεών μου τοῦ παρελθόντος καί νά ἀποκομίσω κάποιον κέρδος, νά μήν ἐπαναληφθοῦν λάθη καί σφάλματα καί νά νοιώσωμεν τήν τελείωσιν, τήν κάθαρσιν μέσα εἰς τήν προσωπικότητά μας δέν χρειαζόμεθα καθόλου τόν κινησιακόν αἰθέρα ὑπό τήν ἔννοιαν τήν προηγουμένην - κινησιακόν εἶπα μέσα στόν Χρόνον -. Τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα θά προσπαθήσωμεν νά τόν σιγήσωμεν νά μήν μᾶς ἐπηρεάζη καί θά κάμωμεν ἀπόλυτην χρῆσιν τοῦ Ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος ὑπό τήν μορφήν τῆς ὀρθῆς ἀντιλήψεως τῶν καταστάσεων καί τῶν γεγονότων, τοῦ ὀρθολογισμοῦ.

Ὥστε, σ'αὐτήν τήν μορφήν τῆς ἐνδοσκοπήσεως γίνεται πληρεστέρα χρῆσις τοῦ Νοῦ. Ὥστε συνεργάζομαι καί μέ τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Νοητικοῦ σώματος. Φυσικά τοῦτα δέν μπορεῖτει νά τά συγκρατήσετε παρά ὅτιν κάμετε τήν ἐργασίαν καί γίνεται κύριοι τῆς ἐργασίας, ἀλλά θά ἑτοιμάσωμεν καί ἕνα χάρτην πού νά σᾶς καθοδηγῆ. Αὐτό νομίζω εἶναι ἀπαραίτητον.

Καί ἔχομεν μιλήσει τώρα γιά δυό μορφές μόνον ἐνδοσκοπήσεως πού ἀφοροῦν τήν ζωήν μας μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα καί στό Ψυχικόν σῶμα καθ'ὅν χρόνον ζοῦμεν σάν φαινόμενα τῆς ζωῆς. Μετά θά ἀρχίσωμεν τήν ἐνδοσκόπησιν πιό βαθειά, σάν ἐξελιγμένη παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις, ἐνδοσκόπησιν μέσα στόν ἑαυτόν της Μόνιμη Προ-

...../8

σωπικότητα ἡ Ψυχή Αὐτοεπίγνωσιν καί θά εἶναι ἡ πρώτη μας ἐνσυνείδητη ἐπαφή μέ τόν ἐσώτερον ἑαυτόν μας, θά γνωρίσωμεν τόν ΘΕΟΝ μέσα μας. Ὡς τώρα ἐρευνοῦμεν τόν ἄνθρωπον μέ τές Θεῖες Ἐκφράσεις τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καί τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ. Ἡ ἐπαφή μας εἶναι ὑποσυνείδητος καί ὄχι δικαιωματική, μέ δικαίωμα θά εἰσέλθωμεν στήν λεγόμενην ἐνδοσκόπησιν ὅταν θά μποῦμεν μέσα στόν ἑαυτόν μας Ψυχή Αὐτοεπίγνωσιν μέσον τῆς Μονίμου Προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως δηλαδή, θά ἀρχίσωμεν νά εἰσερχώμεθα εἰς τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν ἐντός ἡμῶν εἶπεν καί ὁ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ ΘΕΟΣ μέσα στήν ὕλην.

Ὅταν τό ἐπιτύχωμεν αὐτό θά τό αἰσθανθοῦμεν ΕΚΕΙΝΟΝ, τόσον κοντά μας τόσον μέσα μας, θά αἰσθανθοῦμεν ἐμεῖς τόσον μέσα ΤΟΥ πού πλέον ἀποκτοῦμεν τέτοιες δυνάμεις πού οὔτε περνοῦν ἀπό τήν σκέψιν σας ὅτι ὑπάρχουν. Φυσικά, χρειάζεται πολλή πολλή προσοχή στό νά πλησιάσωμεν τό Νοητόν πῦρ, καί θά πρέπη νά κραδαίνεται τό ὑλικόν μας σῶμα μέσον τῶν διπλῶν αἰθερικῶν μέ τέτοιον τρόπον, ὥστε νά εἶναι τόσον καθαρόν γιά νά μήν κατακαῇ.

Φυσικά ὅταν θά φθάσετε ὡς ἐκεῖ θά μπορήσετε νά συντονίζεσθε μέ τόν Πολύ Ἠγαπημένον ἄνετα καί ἄφοβα χωρίς κινδύνους, ὄχι τώρα, τώρα εἶναι πολύ ἐπικίνδυνον. Μόλις ἦλθεν σέ ἐπαφήν μέ ΕΚΕΙΝΟΝ ὁ Παῦλος ἐτυφλώθη. Καί τί ἔννοιωσε ἀπό τόν ΧΡΙΣΤΟΝ πέραν ἀπό τό ἀκούσῃ τήν φωνήν. "Σκληρός σοι πρός κέντρα λακτίζειν".

Ὅταν συντονίσθηκε ὁ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ μέ τόν Πανσυμπαντικόν ΛΟΓΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ συντονιζόταν διαρκῶς ὅταν ἔλεγεν "ΕΓΩ καί ὁ ΠΑΤΗΡ ἓν ἐσμέν" καί προτοῦ ὅρη καί βουνά εἶναι ἐγώ Εἶναι με" – ἀλλά ὡστόσον ὅταν πῆγε πάνω στό Θαβώρ μέ τούς μαθητές ἔγινεν ὡς ὁ Ἥλιος, προσέξετε τήν λεπτομέρειαν αὐτήν. Τοῦτα δέν εἶναι μύθοι εἶναι πραγματικότητες. Κι ὅταν ὁ Μύστης φθάσει στό σημεῖον νά κάμη τό τρίγωνον πρός τά πάνω μέ τά χέρια του μέ Κατώτατον σημεῖον τήν καρδιάν του δηλαδή οὕτω πως καί νά ἀφήσῃ τό ἀπάνω μέρος νά τό συμπληρώσῃ ὁ ΛΟΓΟΣ, ὑπάρχει τρόπος πού φυσικά δέν πρέπει νά τόν μάθετε τώρα, κανείς δέν μπορεῖ νά εἶναι κοντά ΤΟΥ καί εἶναι τόση θερμότης πού δέν μποροῦν νά τήν ἀνεχθοῦν ἄλλοι. Μπορεῖ νά ὑπάρχει ἕνα κερί ἐκεῖ μεγάλο μέσα στόν χειμώνα καί ἀμέσως νά λοιώσῃ καί τρέξῃ κάτω σάν νερό, καί δέν μπορεῖ νά μείνῃ πολλήν ὥραν, δευτερόλεπτα.

Φυσικά σᾶς τό εὔχομαι κάποτε νά φθάσετε νά γνωρίσετε τήν Χριστοενοαισθησίαν, νά γνωρίσετε τό ἀγαπημένον δικόν σας τόν πολύ Ἠγαπημένον, δικόν σας μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σας.

Καί τώρα εὑρισκόμεθα ἀκόμα στό τρίτο στάδιο τῆς ἐνδοσκοπήσεως ἔχομεν ἄλλα ὡς νά φθάσωμεν τά ἑπτά, τούς ἑπτά οὐρανούς. Ὥστε τώρα, θά πρέπη νά ἐπιδιώξωμεν ἐπαφήν ἐνσυνείδητον ἤ ἡμιενσυνείδητον μέ τήν δημιουργικήν ἐργασίαν τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ μέσα στό ὑλικόν μας σῶμα, νά μποροῦμεν νά τό θεραπεύουμεν γιά νά μποροῦμεν μέσον ΕΚΕΙΝΟΥ χειριζόμενος τόν Κινησιακόν αἰθέρα ἐκτός τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος πού λέγομεν ἐκτόπλασμα, αἰσθησιακόν αἰθέρα νά τόν ἀποστέλλωμεν καί νά αἰσθανώμεθα τί κάμνει ὁ αἰσθησιακός αἰθήρ καί ἀποτυπωτικόν αἰθέρα, δηλαδή, ἄσχετον πού τό ἀποστέλλομεν τό Φῶς ἐκεῖνο νά μποροῦμεν μέσον τῆς σκέψεώς μας νά τό παρακολουθοῦμεν καί νά τό καθοδηγοῦμεν. Αὐτό ὅσον θαυμάσιον καί ἄν σᾶς φαίνεται θά εἶναι τό ἔργον τῆς ἐπομένης περιόδου. Δέν ξέρω ἀλλά ἴσως ἀπό ὅλους τούς κύκλους στήν ἐρχομένην περίοδον θά εἶμαι πιό ἀπαιτητικός.

Ἐπέρασαν χρόνια, πολλοί ἔχετε χρόνια πού μελετᾶτε καί δέν μπορεῖτε νά γιάνετε ἕνα πονοκέφαλον, δέν μπορεῖτε νά κάμετε σχεδόν τίποτε. Προσέξετε, τό εἶχα πεῖ καί στόν κύκλον τῶν Ἰατρῶν. Φέτος ἀπαιτῶ; ἕναν βαθμόν Ψυχοθεραπείας, δέν μοῦ εἶναι ἀρκετόν νά βλέπη ὁ γιατρός τήν ἐπούλωσιν μιᾶς πληγῆς σέ λίγην ὥραν καί νά βάλλη τόν σταυρόν του. Ἀπαιτῶ νά τό κάμνη καί ὁ ἴδιος, νά καταβάλη προσπάθειες νά προχωρήσῃ. Ἔχω γιατρούς πού εἶναι 30 χρόνια καί θέλουν βοήθειαν. Νομίζω περιπαίζουμεν καί τόν ΘΕΟΝ. Νομίζω ἤ πρέπει νά προχωροῦμεν ἤ νά σταματήσωμεν. Ἑπομένως ἀπό ὅλους τούς κύκλους θέλω πιό συστηματικήν ἐργασίαν. Ἐπούλωσιν πληγῶν μόνον, δύο ἤ τρεῖς μποροῦν νά κάμουν τώρα γιατί νά μήν τήν κάμνετε ὅλοι, ἤ μήπως ἐσεῖς δέν κτυπᾶτε, γιατί νά μήν μπορεῖτε νά κάμετε καί σεῖς τάς ἴδια.

...../9

Μιλοῦμεν γιά τό διπλοῦν αἰθερικό νά γίνεται κύριοι τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ. Ἡ ἀπαίτησίς μου εἶναι νά προχωρήσετε ἕνα βῆμα ὄχι πολλά βήματα δέν εἶναι ὑπερβολικῶν, εἶναι; καί αὐτό θά τό ζητήσω ἀπό ὅλους τούς κύκλους.

Κάρμα σημαίνει Νόμος – Αἰτίες - Ἀποτελέσματα καί ὅλα αὐτά εἶναι σχετικά καί ἀνάλογα τῆς ποιότητος τῶν σκέψεων – πράξεφν πού θά τά ἀλλάζουν. Προχωροῦμεν πιό βαθειά μέσα. Δέν τά δέχομαι μόνον τά φαινόμενα ἀλλά καί τές αἰτίες καί μπορῶ μέ ἄλλες αἰτίες νά ἀλλάξω τά φαινόμενα.

Λέγω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει προικισθεῖ μέ τόν Νοῦ σάν φαινόμενον τῆς Ζωῆς καί ὁ Νοῦς νά τόν κάμω χρῆσιν στήν Ψυχικήν καί ὑλικόν κόσμον τόν Νοῦ νά τήν κάμω ὀρθήν χρῆσιν, μπορῶ νά διορθώσω φαινόμενα πού θά ἔλθουν σάν ἀποτελέσματα τῆς κακῆς χρήσεως τοῦ Νοῦ ἀπό μένα.

Ὡς τώρα εἶναι ἡ κακή χρῆσις τοῦ Νοῦ πού τά δημιούργησαν ἑπομένως ἡ καλή χρῆσις μπορεῖ νά μοῦ τά ἀνατρέψη, διότι ἄν δέν τό δεχθῶ οὕτω πως ἡ ἔλευσις τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ἦτο τελείως περιττή. Ἑπομένως ὅλα εἶναι ἀποτελέσματα Αἰτιῶν Νόμων τίποτε ἄλλο.

Πᾶρτε βαθειές εἰσπνοές. Συντονισθῆτε ἐκεῖ πού εἶναι ἡ καρδία, δηλαδή νά αἰσθάνεσθε μέσα στό στῆθος σας. Δηλαδή πῶς θά αἰσθάνεσθε. Νά εἰσπνεετε καί νά ἐκπνέετε καί νά αἰσθάνεσθε τήν εἰσπνοήν καί ἐκπνοήν.

Βαθειάν εἰσπνοήν καί νά αἰσθάνεσθε τήν εἰσπνοήν αἰσθησιακόν καί κινησιακόν αἰθήρ. Ἐκπνοήν.

Κανονική· Εἰσπνέετε καί ἐκπνέετε τό ἔκαμνε τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ τώρα συνεργάζεσθε μέ τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Εἰσπνέετε καί Ἐκπνέετε ἐνσυνείδητα, τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ γνωρίζει τώρα ὅτι τό κάμνετε ἐνσυνείδητα.

Μέ τές εἰσπνοές αὐτές θά αἰσθανθῆτε τούς κτύπους τῆς καρδιᾶς σας. Εἰσπνέετε καί ἐκπνέετε μέχρις ὅτου ἀκούσετε τούς κτύπους τῆς καρδιᾶς σας.

Αὐτοί οἱ κτύποι τῆς καρδιᾶς σας ξεύρετε τί εἶναι; Ἡ Φωνή τοῦ ΘΕΟΥ ὅτι σᾶς ἀγαπᾶ πολύ καί φροντίζει νά ζῆ τό ὑλικό σας σῶμα γιά νά ζῆτε μέσα. Δέν εἶσθε ἐσεῖς πού κάμνετε τούς κτύπους τῆς καρδιᾶς, εἶναι ΕΚΕΙΝΟΣ ὅλα τά γράμματα κεφαλαῖα.

Ἄν δέν ἔχετε αἰσθανθῆ τούς κτύπους βάλτε τό δεξί χέρι ἐκεῖ στήν καρδιάν σας καί θά τήν ἀκούσετε νά κτυπᾶ.

Εἶναι ἡ φωνή τοῦ ΘΕΟΥ μέσα σας. Ποιοῦ ΘΕΟΥ; Τοῦ Θεοῦ Ἑαυτοῦ σας; Τοῦ Ἀπόλυτου ΘΕΟΥ; Καί τῶν δύο σέ ἕνα. ΕΓΩ καί ὁ ΠΑΤΗΡ ἓν ἐσμέν τοῦ ἐσωτέρου Ἑαυτοῦ σας καί τοῦ Ἀπολύτου ΘΕΟΥ. τοῦ Ἐσωτέρου Ἑαυτοῦ σάς πού σᾶς κάμνει ξεχωριστήν ὀντότητα ἀπό ὅλες τές ἄλλες ὀντότητες. Τοῦ Ἀπόλυτου ΘΕΟΥ πού εἶναι τό ἴδιο μέ τόν Ἑαυτόν σας αὐτοῦ τοῦ ΘΕΟΥ πού κάμνει ὅλους ἑαυτόν σας.

Βαθειές κανονικές ἄνετες εἰσπνοές καί ἐκπνοές. Σέ ἑπόμενα μαθήματα θά ἔχωμεν πολλούς τρόπους εἰσπνοές καί ἐκπνοές πού ἐνσυνείδητα θά ἔχωμεν τόν Κινησιακόν καί αἰσθησιακόν αἰθέρα κάτω ἀπό τόν ἔλεγχον μας. Καί ἐπαναλαμβάνω δέν εἶναι γιόκα.

Δέν συμφωνοῦμεν μέ τήν Κατα Γιόκα οὔτε μέ τά κουραστικά καί ἐπιπόλαια καί ἐπικίνδυνα γυμνάσματά της.

Τώρα προσπαθῆστε μέ τές βαθειές εἰσπνοές καί ἐκπνοές καί εἶσθε συγκεντρωμένοι ἐκεῖ πού εἶναι ἡ καρδιά πού εἶναι οἱ πνεύμονες πού γεμίζουν νά θέσετε στόν ἑαυτόν σας τήν ἐρώτησιν ποιός εἶμαι; Τί εἶμαι;

Συνεχῖσθε τές βαθειές εἰσπνοές καί ἐκπνοές καί τώρα συγκεντρωθῆτε μέσα στήν κεφαλήν, νοιώθετε τήν κεφαλήν σας, ὅτι εἶσθε μέσα στήν κεφαλήν σας ἐκεῖ πού εἶναι ὁ ἐγκέφαλος, στήν ρίζαν τῆς ρινός πρός τά μέσα. Δέν εἶναι δύσκολον νά νοιώσετε τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα μέσα στήν κεφαλήν.

...../10

Κινησιακόν αἰθέρα; Ἔχετε μεταφερθῆ ἀπό τό στῆθος μέσα στήν κεφαλήν. Αὐτός εἶναι ὁ αἰσθησιακός καί κινησιακός αἰθήρ πού εἴπαμεν συνεργάζονται.

Τώρα εἶσθε μέσα εἰς τήν κεφαλήν αἰσθάνεσθε μέσα στήν κεφαλήν σας ὄχι βαριά διότι ἄν νοιώθετε βαριά εἶναι λάθος, πρέπει νά αἰσθάνεσθε ἄνετα ἤρεμα.

Σταματῆτε.

Ἔχομεν τό χέρι μας. Νοιῶστε τήν παλάμην σας. Σφίξετε την παλάμην δέτε τήν διαφοράν μεταξύ τοῦ νοιώθω τήν παλάμην σφικτά καί ἄνετα.

Συγκέντρωσιν μέσα στήν κεφαλήν καί πάλιν δέτε τήν διαφοράν, δέν θέλω συγκέντρωσιν ἔντονην πού ἄν κάμετε λίγην ὥραν θά σᾶς φέρη ὑπεραιμίαν καί θά σᾶς κουράση. Ἀρκετές φορές τό κάμνετε σκεπτόμενοι ἔντονα χωρίς νά χαλαρώνετε. Τώρα θέλω νά εἶσθε μέσα στήν κεφαλήν ἐντελῶς χαλαρά χωρίς νά σᾶς κουράζει μᾶλλον νά σᾶς δίδη ἕνα εὐχάριστο αἴσθημα.

Ὅταν τό πετύχετε αὐτό. Ὅταν δῆτε ὅτι στήν καθημερινήν σας ζωήν μπῆτε εἰς ὑπερέντασιν θά μάθετε τόν τρόπον νά ἠρεμῆτε νά εἶσθε μέσα στήν κεφαλήν ἤ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ μέσα στό ὑλικό σας σῶμα, μέσα σέ χαλάρωσιν καί γαλήνην τόσον ἀπαραίτητην, γιά τόν ἐρευνητήν τῆς ἀληθείας.

Ὡς νά γίνη ἄλλο μάθημα νά κάμνετε αὐτά τά δύο γυμνάσματα.

Συγκέντρωσιν μέσα στήν καρδιάν ὄχι πάνω ἀπό 5 λεπτά καί ὅταν ἀρχίσετε νά ἀκούετε τούς κτύπους της κάθε κτύπος της εἶναι ἕνα μήνυμα ΕΚΕΙΝΟΥ πρός ἐσᾶς ΕΚΕΙΝΟΣ γίνεται ἐσεῖς.

Μετά συγκέντρωσιν μέσα στήν κεφαλήν ἄλλα πέντε λεπτά ἀλλά ἄνετα, ἤρεμα, μόνον αἰσθάνεσθε ὅτι εἶσθε μέσα στήν κεφαλήν ἄνετα. Θά σᾶς χρειασθῆ αὐτό γιά νά ἀποβάλλετε τίς ἔντονες σκέψεις ἐπιθυμίες, καταστάσεις πού θά σᾶς δώσουν κακήν ὑγείαν, πονοκεφάλους ἄγχος.

Αὐτό εἶναι τό λεγόμενον χαλάρωσις, τήν ὁποίαν ἔχετε τόσον πολλήν ἀνάγκην.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".